

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918200869
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918200869.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore navrhovateľa U.. K. D., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X. S., M. XXX/XX, právne zastúpeného Advokátska kancelária AK Bitalová & Demeterová, s.r.o, so sídlom Žánovská 5183/2A, Rimavská Sobota, IČO 47 244 798 proti oprávnenému dieťaťu Z. D., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X. S., G. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom so sídlom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 21, o zníženie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9Pc/5/2018-79 z 05. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 05. 11. 2018 zamietol návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok náhradu trov konania (druhý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na oprávnenú z dôvodu zmeny pomerov súvisiacej s narodením ďalšieho dieťaťa, ktoré má s terajšou priateľkou, čím sa mu zvýšili výdavky a taktiež musí prispievať na výživu priateľky, ktorá poberá iba rodičovský príspevok.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“, resp. „ZoR“), § 157 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Konštatoval, že navrhovateľ ako konateľ a spoločník spoločnosti Koro, s. r. o., dosahuje dostatočné výnosy a z daňového priznania vyplýva veľká hodnota spoločnosti, bez ohľadu na vlastníctvo nehnuteľnosti spoločnosti, v dôsledku ktorej skutočnosť je navrhovateľ schopný platiť stanovené výživné vo výške 300,- Eur mesačne. Ďalej prvoinštančný súd poukázal na skutočnosť, že oprávnená študuje dennou formou a jej povinnosťou je študovať, preto nemožno od nej požadovať, aby si čo i len čiastočne zabezpečovala svoje výdavky vlastnou prácou. Navyše jej príjem z brigád je nepravidelný, ide o príjem hlavne cez prázdniny, ktorú skutočnosť nemožno zohľadniť pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa. V súvislosti s majetkovými pomermi matky oprávnenej, ktorá podniká, prvoinštančný súd uviedol, že si plní sčasti vyživovaciu povinnosť aj tým, že oprávnená u nej býva, keď príde domov, stravuje sa u nej. Predmetom konania bolo zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k oprávnenej, a preto bolo potrebné zohľadniť jeho majetkové, ako aj zárobkové pomery, pričom každý z rodičov prispieva na výživu svojho dieťaťa podľa svojich schopností, možností a pokiaľ by aj matka mala už určenú vyživovaciu povinnosť vo vysokej sume, nemohlo by to ovplyvniť

výšku vyživovacej povinnosti navrhovateľa, pretože sa zohľadňujú len jeho schopnosti a možnosti. Zabezpečenie nového nájmu oprávnenou s vyššími výdavkami mal prvoinštančný súd preukázané zdravotnými dôvodmi na strane oprávnenej ako aj tým, že na pôvodnom priváte sa nemohla v dostatočnom rozsahu venovať štúdiu, preto argumentácia navrhovateľa o nadštandardnom nájme nebola zohľadnená. Nakoľko na strane navrhovateľa nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti na oprávnenú, keď ani na jej strane neboli zistené okolnosti odôvodňujúce zníženie výživného, prvoinštančný súd návrh navrhovateľa zamietol.

4. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu vyhovie.

6. Odvolanie odôvodnil tým, že ním navrhované výživné v sume 200,- Eur považuje za dostatočné, pretože životná úroveň matky oprávnenej je porovnateľná s jeho, no napriek tomu matka prispieva na oprávnenú len sumou 50,- Eur mesačne. Prvoinštančnému súdu vyčítal, že sa riadne nevysporiadal s oprávnenými výdavkami na oprávnenú a pri rozhodovaní neprihliadol na majetkové, ako aj príjmové pomery jej matky. Poukázal na zmenu pomerov na jeho strane v súvislosti s narodením ďalšieho dieťaťa, a tiež s vyživovacou povinnosťou k jeho priateľke. Zotrvával na argumentácii, že od poslednej úpravy výživného pred 4 mesiacmi sa na jeho strane výrazne zmenili pomery spočívajúce vo zvýšení výdavkov pri narodení ďalšieho dieťaťa, pričom pri predchádzajúcom konaní sa táto skutočnosť nezohľadňovala, pretože uvádzal iba to, že sa mu má dieťa narodiť. V súvislosti s vyživovacou povinnosťou k priateľke poukázal na § 74 ods. 1 ZoR, v dôsledku čoho je povinný prispievať aj na jej výživu. Financie získané z predaja vozidla použil na dozariadovanie domu, pretože matka oprávnenej po odchode zo spoločnej domácnosti vzala so sebou takmer celé zariadenie domu. Aj keď pôvodne sa v inom konaní domáhal zníženia výživného aj na maloletú D., vzhľadom na zmenu pomerov na jej strane, keďže začala študovať mimo miesta trvalého pobytu, s čím sa jej zvýšili výdavky, vzal predmetný návrh späť. Konštatoval, že u maloletej D. a oprávnenej treba vychádzať z úplne iných skutočností, potrieb a netreba ich spájať.

7. Oprávnená vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov konania. Poukázala na to, že výdavky pred narodením ďalšieho dieťaťa navrhovateľa boli známe a vynakladané už v čase predchádzajúceho rozhodovania o vyživovacej povinnosti, a preto pristúpila na dohodu o výživnom v sume 300,- Eur mesačne. Taktiež vznik nákladov nevydatej matke, priateľke navrhovateľa boli známe už v predchádzajúcom konaní a boli zohľadnené. Ďalej uviedla, že priateľka navrhovateľa pracuje a počas práce sa o jej dieťa stará opatrovatelka a o domácnosť upratovačka. Konštatovala snahu navrhovateľa docieľiť zníženie výživného skrytím svojich príjmov, keď vozidlo Mercedes predal za nízku sumu, napriek tomu, že mu známy ponúkal oveľa vyššiu kúpnu cenu. Okrem uvedeného vozidla navrhovateľ predal ďalšie vozidlo značky Mercedes za 26.900,- Eur a o jeho životnej úrovni svedčí aj množstvo dovolenkových fotiek z jeho Facebookového profilu. Poukázala na obrat spoločnosti, ktorej je navrhovateľ konateľom, ako aj spoločníkom a jeho ďalší príjem tvorí konateľská odmena, ktorú si úmyselne v snahe znížiť príjmy nevypláca. Ponechala na zváženie súdu, či odôvodneným ekonomickým výdavkom bola kúpa motorového vozidla vo výške 117.221,76 Eur, s mesačnou splátkou cez 1.000,- Eur v časoch krízy spoločnosti, ktorú otec uvádzal, a tiež kúpa nového vozidla značky Mercedes-Benz GLA pre jeho priateľku v minimálnej hodnote 35.000,- Eur.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a vychádza z náležite vykonaného dokazovania. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

12. Podľa ustanovenia § 26 ZoR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

13. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 26 ZoR, rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, len ak sa zmenia pomery. Znamená to teda, že nevyhnutnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je zmena pomerov. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom súdnom spise vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu súdному rozhodnutiu. Tým je odôvodnená požiadavka na dôkladné zistenie skutkovej situácie v rámci konania o výživnom. Závažnejšia zmena pomerov môže spočívať buď v zmene subjektívnych, ale i objektívnych skutočností, ktoré súvisia so zmenou v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov, zmenou potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechodom medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmenou zdravotných pomerov, stratou zamestnania rodiča, dlhodobou práceneschopnosťou rodiča, vznikom novej vyživovacej povinnosti na strane rodiča, nadobudnutím spôsobilosti dieťaťa samostatne sa živiť a pod..

14. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na odvolanie navrhovateľa. V prvom rade uvádza, že prvoinštančný súd náležite zistil skutkový stav a pri svojom rozhodovaní zohľadnil všetky zákonné aspekty vyplývajúce z ustanovení ZoR, na ktoré poukázal navrhovateľ v odvolaní. Ďalej konštatuje, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne také okolnosti alebo skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd pri svojom rozhodovaní nezaoberal a s ktorými by sa náležite v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal.

15. Predmetný návrh na zníženie vyživovacej povinnosti bol podaný navrhovateľom dňa 02. 03. 2018, bolo preto povinnosťou súd prvej inštancie primárne skúmať, či od predchádzajúcej úpravy výživného od októbra 2017 došlo k takej relevantnej zmene pomerov (či už na strane povinného rodiča, t.j. navrhovateľa - otca, matky alebo na strane oprávnenej), ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že k takejto zmene pomerov nedošlo.

16. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje na to, že z pripojeného spisu okresného súd sp. zn.8Pc/11/2017 vyplýva, že navrhovateľ (v uvedenom konaní označený ako „otec“) už v dobe uvedeného konania uvádzal, že mu pribudne v krátkej dobe ďalšia vyživovacia povinnosť a súhlasil s výživným na oprávnenú v sume 300,- Eur. V uvedenom konaní vydal okresný súd rozsudok č. k. 8Pc/11/2017- 49 zo dňa 18. 10. 2017, ktorým zaviazal otca prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 300,- Eur počnúc dňom 18. 04. 2017. Uvedené výživné navrhovateľ de facto akceptoval.

17. Odhliadnuc od toho, že od predchádzajúcej úpravy výživného uplynula do podania návrhu krátka doba 4 mesiacov a i keď navrhovateľovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej F. D., nar. XX. XX. XXXX, uvedeným nedošlo na strane navrhovateľa k takej zásadnej zmene pomerov,

odôvodňujúcej zmenu výšky vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Očakávaným narodením ďalšieho dieťaťa argumentoval navrhovateľ aj v predchádzajúcom konaní o určenie výživného, preto táto zmena neodôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči oprávnenej.

18. Odvolací súd však poukazuje aj na majetkové pomery navrhovateľa, ktorý dosahuje príjem z podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti, ktorej je spoločníkom ako aj konateľom s tým, že ide o obchodnú spoločnosť s vysokým obrátom. Preto možno konštatovať, že majetkové pomery navrhovateľa sú nadštandardné, čoho dôkazom je aj jeho vlastníctvo, či následný predaj motorového vozidla väčšej hodnoty. I v tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že predaj vozidla navrhovateľom za kúpnu cenu 7.000,- Eur bol na jeho rozhodnutí, pričom jeho argumentácia, že za kúpnu cenu musel zabezpečiť bytové zariadenie, ktoré údajne zobrala po opustení spoločnej domácnosti matka oprávnenej neobstojí, keď navyše uvedená skutočnosť bola známa už v predchádzajúcom konaní o určenie výživného. Ani argumentácia navrhovateľa v súvislosti s príspevkom na výživu matky svojho ďalšieho dieťaťa podľa § 74 ZoR nie je prijateľná, vzhľadom na jeho majetkové pomery. Odvolací súd zároveň dodáva, že zákonné vymedzenie rozsahu tohto príspevku na výživu je dané kritériom primeranosti.

19. Správne sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s výdavkami oprávnenej na nájomné z dôvodu jej zdravotných problémov, ale aj vyhovujúcich podmienok pre účely štúdia.

20. Odvolací súd nepopiera, že vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej má nepochybne aj jej matka, avšak ani za predpokladu, že sú jej majetkové pomery porovnateľné s pomermi navrhovateľa, nemožno túto okolnosť považovať za dôvodnú a zohľadňujúcu v prospech navrhovateľa, pretože nejde o takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti a je len na prospech oprávnenej, ak aj jej matka má dostatočný príjem na zabezpečenie jej potrieb.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu, prvoinštančný súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti k oprávnenej vzal do úvahy všetky zákonné aspekty vyplývajúce z ustanovenia § 26 Zákona o rodine, teda primárne na zmenu pomerov ako na strane navrhovateľa, tak na strane oprávnenej na výživné. I podľa názoru odvolacieho súdu je navrhovateľ objektívne schopný zo svojho príjmu prispievať na výživu oprávnenej doteraz určeným výživným v sume 300,- Eur mesačne.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V danej veci odvolací súd nevidel dôvody na odklon od všeobecnej zásady nepriznávania nároku na náhradu trov konania v mimosporovom konaní.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).